

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/199671,409-Akt-oskarzenia-przeciwko-Stanislawowi-W-i-Boguslawowi-W.html>
02.03.2026, 19:20

409. Akt oskarżenia przeciwko Stanisławowi W. i Bogusławowi W.

02.04.2024

W dniu 18 marca 2024 roku Oddziałowa Komisja ŚZpNP w Krakowie skierowała do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Lublinie akt oskarżenia przeciwko byłym prokuratorom Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Krakowie Stanisławowi W. i Bogusławowi W., którym zarzucono bezprawne pozbawienie wolności czternastu osób w 1982 roku w Krakowie, polegające na ich tymczasowym aresztowaniu, a następnie złożeniu wniosków przed sądami rozpoznającymi sprawy oskarżonych o wymierzenie surowych kar pozbawienia wolności, podczas gdy działania pokrzywdzonych nie stanowiły przestępstwa.

Przedmiotem śledztwa Oddziałowej Komisji ŚZpNP w Krakowie były działania podjęte w 1982 roku w Krakowie przez wskazanych prokuratorów Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Krakowie w czterech postępowaniach karnych, w których podejrzanym zarzucono „sporządzanie i rozpowszechnianie pism zawierających fałszywe wiadomości, mogące wywołać niepokój publiczny lub rozruchy”. Pokrzywdzeni, z których większość była członkami NSZZ „Solidarność”, w okresie od września do grudnia 1982 roku zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w związku z ujawnieniem na terenie Krakowa kolportażu ulotek i wydawnictw, w tym Biuletynu Informacyjnego NSZZ „Solidarność”. W prowadzonych w trybie doraźnym śledztwach byli tymczasowo aresztowani, a następnie skazani przez sąd wojskowy na kary od 1 roku do 3 lat pozbawienia wolności.

Rozpowszechniane przez pokrzywdzonych materiały nie zawierały fałszywych wiadomości i nie zmierzały do wywołania niepokoju publicznego, czy rozruchów. Prezentowały wyłącznie treści będące wyrazem sprzeciwu wobec bezprawnego wprowadzenia w Polsce stanu wojennego i sytuacji panującej wówczas w kraju. Działanie takie nie wyczerpywało znamion przypisanych im przestępstw, także w świetle obowiązujących wówczas przepisów prawa. Tym samym zastosowanie wobec nich tymczasowego aresztowania i nakłanianie do wymierzenia surowych kar, które w konsekwencji orzeczono, było działaniem bezprawnym i stanowiło akt represji.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 18 § 2 kk w zw. z art. 231 § 1 kk i art. 189 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 cytowanej powyżej ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W dniu 10 czerwca 2024 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy w Lublinie umorzył postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt. 10 kpk wobec braku wymaganego zezwolenia na ściganie, uznając iż w dalszym ciągu oskarżeni posiadają immunitet. W dniu 3 lipca 2024 r. prokurator złożył zażalenie na postanowienie WSG w Lublinie.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)